

א נאר קען ער מאכּן א פאודּר, עד"ז בשעה מען בית בויען א הויז בנין
עדַי עדַי איז ווֹי דער סדר איז בזָה אֶזְרִיעֵר רוחנִיוֹחַ דערנָאָךְ שפֿעטָעָר
בשְׁמִיוֹתַ (הכּוֹרְנוֹתַ בְּתְחִילַה צְלָל אַהֲבָה וַיְרָאָה וְזָהָכָלִי לְבָן וְבָת בְּגַשְׁמִיוֹתַ)
בלילָה אַחֲרַ הַבְּדִילָה אָמַר לֹאַ שְׁבָתָה נְשָׁרָמָה (בְּלִילָה אוֹרַ לְיּוֹם וּשְׁאַקְ) :
חראה אמר קָסָן בְּדָרְפָּמָ"ז (ע' 228) שם נאמר שאחר שריפה מתעשרים כו' .

פּוֹרְדִּים קָטָן :

בעח הקבלת פּנִים אמר כ"ק אַדְ"שׁ : כי החורה היא מחנה לישראל, וח"י
מחנה הוא بلا יגיעה, ולכארהה חרי חטלה הוא שדרוקא ע"י יגיעה משיגען
בחורה וא"כ איזה הוא חטלה שזחוי מחנה? אלא שזחוי מה שאמנו של הילך גיאו
א חינוך לערדען בשעה יי' דאס איז אַפְּתָה; מען דערציאלית אודאות - ?
אדח"ז אמר שבשנים (שפֿעטערדייקע יַדְרָן) השיג ע"י יגיעה לענינים דמחנה
הבייע בעח היוחו צעיר, כמו"כ בנישואין - מחילה יש הענין דמחנה
ואח"כ יש הענין דיביעה. (כשדיבר בנווגע תורה אמר שתקב"ה נק' בשם חנן,
וישראל נק' בשם כליה, ותורה הו"ע החמשה).

ט' אַדְרָ שְׁנִי :

אחר התפללה ביקשו שאד"ש יחוועד וענחו: עט איז נאר דא פִּיר טעל צו
פּוֹרְדִּים.

פּוֹרְדִּים :

בשכונת להחווידות והעולם האט זיך ניט געריכט. ונעשה העולם
צומולט ואמר אַדְ"שׁ : "אַחַן הַחֲטָאת". הַיְיָ שם אַחַן הַבִּין אַיְזִישׁ,
ואחרי שאד"ש דיבר עמו בענגליש אמר להר' שלמה שי' הצעך שי אמר זה גען
אן אַקְסָעַנְטַ, וצחק.

זוח לאחדים (חסיד בנים ר"ל) לומר לחיים, ואמר כ"ק אַדְ"שׁ : חאטַשׁ
אַפְּילוּ אַיְךְ האב ניט די בריטקייט, אַבְעָר אוֹיבָן מען שטעלט זיך אַיְין
פָּאַר הקב"ה זוועט זיכער העלפּן, זוֹי דער דרכּ זאל ניט זיַין אוֹיבָן ערשת
ברוחניות אַבְעָר עט זאל קוּטָעָן למְפָאַר מעשרה טחחים בְּגַשְׁמִיוֹתַ.

אמר אמרה: זוֹאַס אַיְךְ ווּעַל אַיְצָעָר זַבְּן חַאְפַּךְ אַיְךְ אַז דָאַט ווּעַט ניט
שַׁאַטְן די זוֹאַס בְּיַין מיט אַטְוֹנָה פְּשָׁוָתָה (דיבר עט עיניים טגורות) אַבְעָר
איַךְ ווּוִיִּים ניט פָּאַרְוָאַט עט קוּטָעָן מִיר דער ענין, אַיְךְ אלְיַין קָעָן זיך
ניט אַרוּיסָצִיּוֹן פָּוֹן דָעַט. (אחדים חתחילו לנגן ניגון, אבל כ"ק אַדְ"שׁ
אמר שרווצח להמשיך) מִיר חַאְבָּן דָאַךְ גַּעֲרָעָט אַז עט דָאַרְךְ זַיִין עַד דְלָא
יַדְעַי, מסחמא אַיְץ עט דָאַס... אַיְךְ גַּעֲפִין עט זִיְיעַר שׂוֹעָר אַזְוָן קָעָן ניט
אַרוּיסָצִיּוֹן פָּוֹן זיךְ רַאֲשׁוֹן הַקְּדוּשָׁה גַּטְלָה מַעַט בִּידָיו וּבְכָחָה מַעַט וְאָמָרָה נאר
טחחים אַיְרָה חַטְטָת ניט קִיְין אַגְּדָעָר בְּרִירָה, אַזְוָן אַיְךְ האב ניט קִיְין אַגְּדָעָר
ברִירָה.

(ל"מ שי' אמר איר זיינט אונזעדר רבוי, דער צעלבער מאורה"ז) ואמר איד"ש לחיים, ונחן עט כוסו לאחדים לחיים, ובכולם התחילה ליקח לאיזיט פאד"ש, אחר שגמרו המשקה צוה לחביה מים וחילק מים בחזי שעה (בעט שחילק עמד על הכסא); אה"כ אמרו: שבזמן פורט הפסיקו לבנות ביהט"ק - ווחקב"ה יעדור שכטוריים בשנה חבא צאל מען פיעירען אין ארץ ישראל עט משיח.

ש"ג אחודש:

אמר בהפטרה איזה פסוקים שرك הנשיאים אומרים אותו.

ליל ב' ניטן:

... אמר לאיד"ש שמסחט יסעו למחר לאוחלע' ואמר איד"ש: איר בין - בעווען ער"ח ניטן, אויב איר וואלאט דאן גיט בעגאנגען וואלאט איר יעט בעגאנגען, און נאכאמאל דארך איר גיין אין צען טאג, ושאל הנ"ל האם מצד הצע"ז? ועננה איד"ש: צוליב מײַן אָ פרטיווח' דיקער עניין.

ב' ניטן:

אד"ש נסע לאוהל הזקנימtz החווועדו וסיפרו אודות הרג"ע: היחידות האחרונה ששמע מנגז: דער אויבערשטער צאל דיר היטן פון אלץ, וכן סיפרו שהרש"ב החאובן עט שאפי' החווועדו צ"ל בעצמו, איזו איז דער רבוי נאר חסידות ויחידות.

לפניהם אמר הי' הולך הין און צוריק אין גראיטן זאל לטשן איזה שעות, הי' עמיים שהי' שר ניגוגים (עם העולט). המשפיע גראונט ע"ה סיפר עט שחסידות הוא בדרכם עורך שמיילה א"ע מציד ע"י שנח על חמונת המלך ועי"ז ניצולה.

ו' ניטן:

כ"ק איד"ש נחן להח' בניימין ... שי' (גבאי גמ"ח) מעות על הגט"ה, ואמרו: בימי הצע"ג האט מען בערעדט די מעלה פון גמ"ה האפן איינענד דער אנדרער אפי', א גיט דארטען-די' בעלארט געלט, דער אויבערשטער צאל - העלון איז גיט צוליב מען ווועט דארטען נאר צוליב מצוח גמ"ה צאל מען - נארבען געלט (בחב שטעק לג' דולר וקרעו, ואח"כ חב תעעה דולר).

ז"א ניטן:

בראנענד שי' יצא מהדרו של איד"ש ואמר שאיד"ש אמר לו איז אלע וואט זוילן מיר פאלגן ווואט איר היס זאלן זיך חמונען אויף א צעל דעם נאמען; אה"כ נסע איד"ש לאוהל.